

УДК 338.45:021.18(043.3)

О. О. Демешок,

к. е. н.,

ДУ "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України"

В. В. Микитенко,

д. е. н., професор, головний науковий співробітник,

ДУ "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України"

ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СТРАТЕГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПРОМИСЛОВОСТІ У ЧОТИРЬОХ ВИМІРНОМУ ПРОСТОРИ: РЕАЛІЗАЦІЯ ДІЇ ЇЇ ФУНКЦІОНАЛІВ

Розроблено та обгрунтовано алгоритм формування і реалізації дії системи управління розвитком стратегічного потенціалу промисловості. Запропоновано до використання концепцію замкненого спірального циклу формування, нарощення та використання сукупних ресурсів, резервів різної природи та можливостей реального сектору економіки України. Ідентифіковано рівень сумісності завдань цільових підсистем із функціональними та забезпечення управління, за якими встановлено алокаційні закономірності поведінки складної системи в межах чотирьох вимірного поєднання дії їхніх функціоналів.

The algorithm of formation and realization of action of a control system by development of strategic capacity of the industry is developed and reasonable. The concept of the closed spiral cycle of formation, a increases and uses of cumulative resources, reserves of the different nature and possibilities, real to sector of economy of Ukraine. Level of compatibility of tasks of target subsystems with functional and ensuring management behind which allocations consistent patterns of formalization of their transformations on the basis of four levels of association of their functionless are determined is identified.

Ключові слова: алгоритм формування і реалізації дії системи управління розвитком стратегічного потенціалу промисловості, чотирьохвимірне поєднання дії функціоналів.

Key words: algorithm of formation and realization of functions of a control system by development of strategic capacity of the industry, four levels of association functionless are determined is identified.

АКТУАЛЬНІСТЬ ТЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ НАГАЛЬНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Постановка завдання щодо деталізації онтологічної картини забезпечення результативності управління у сфері формування, нарощення та використання стратегічного потенціалу промисловості як об'єктивного явища відображення дійсності — є достатньо новою проблематикою економічних досліджень. Тлумачення та наукове пізнання діалектики реалізації управлінсь-

ких процесів, за якими здійснюється цілеорієнтоване управління розвитком стратегічного потенціалу, передбачає розкриття закономірностей формування багатокомпонентних систем в контексті запровадження нової форми організації промислового виробництва. Зазначене певним чином формує організаційно-економічну основу із розв'язання складних науково-прикладних проблем щодо утвердження інноваційної моделі розвитку економіки України та забезпечення збалансованості функціонування її реального сектору.

ДОСВІД РОЗРОБОК У ЗАЗНАЧЕНІЙ СФЕРІ ДОСЛІДЖЕНЬ

З огляду на наведене вище, зазначимо: у даній роботі автори посилатимуться на праці, які формалізують основи інтенсифікації процесів із промислового зростання [1—3], методологію дослідження розбудови нових форм організації промислового виробництва [4—6], механізм управління розвитком стратегічного потенціалу [7; 8].

Також, автори статті ставлять завдання щодо об'єктивності та адекватності відображення процесів із формування, нарощення та раціонального використання стратегічного потенціалу сучасному рівню знань і отриманим емпіричним результатам; визначення проблем, які не знаходять відображення при комплексній оцінці та прогнозуванні масштабів розвиненості сукупних можливостей, ресурсів і резервів промисловості; формування концепції, адекватної сучасним вимогам системи, спрямованої на зростання промислового виробництва, конкурентоспроможності національної економіки.

МЕТА СТАТТІ

Метою статті є розробка та обґрунтування етапів розбудови системи управління розвитком стратегічного потенціалу промисловості ($CYR_{\text{СПП}}$) України у чотирьох вимірному просторі реалізації дії її функціоналів, опрацьованих за використання принципів структурно-інформаційної теорії надійності систем, у контексті досягнення результативності та органічної функціонування нової форми організації промислового виробництва в умовах ресурсних обмежень, які мають місце в державі.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Слід вказати на таке вихідне положення розв'язання науково-прикладної проблеми. Автори статті підтримують думку, деталізовану дослідниками у попередніх роботах [9—12] щодо доцільності обґрунтування єдиного критерію оцінювання — узагальненого інтегрального показника — задля ідентифікації щільності взаємозв'язку вихідного показника, наприклад, результативності чи

Цільові підсистеми							
Функціональні підсистеми	управління технічною підготовкою виробництва, залученням резервів і можливостей;	Забезпечення	Трансформації	Контролювання та регулювання	Аналіз та прогнозування	керівництво зазначеним напрямом діяльності системно-універсального функціонування;	Загальні підсистеми
	діагностика та удосконалення технологічних процесів; модернізація та підвищення ефективності використання технологій різної природи;	Спеціальні функції	Спеціальні функції	Спеціальні функції	Спеціальні функції	розроблення та введення ефективної промислової політики;	
	технічне та організаційне контролювання; технологічний та енергетичний та фінансовий аудит; коригування і регулювання виробничо-господарської та управлінської діяльності за визначеними орієнтирами;	Багатоцільові функції	Багатоцільові функції	Багатоцільові функції	Багатоцільові функції	автоматизації управління та використання ГІС технологій задля формалізації і оптимізації функціонування багатокomпонентної системи у нестійкому економічному середовищі;	
	перспективне і поточне техніко-економічне, технологічне та організаційне планування і прогнозування; моніторинг основних параметрів промислового зростання і масштабів розвиненості СП;	обґрунтування пріоритетів промислового зростання при введенні у практику господарювання нової форми організації виробництва;	формування та реалізація дії механізму стратегічного управління розвитком промисловості задля забезпечення високого рівня її економічної безпеки;	розроблення адекватного інформаційно-методичного забезпечення та цільових програм; формалізації специфічних функцій суб'єктів управління розвитком СП;	контролювання професійної відповідності суб'єктів управління; розбудова організаційної та комунікаційної структури управління;	організації та введення нормативно-правового господарства з обґрунтуванням вимог до результативності функціонування системи управління розвитком стратегічного потенціалу;	
	Підсистеми забезпечення управління						

Рис. 1. Матрична блок-схема перманентної розбудови і функціонування чотирьохмірної конструкції системи управління розвитком стратегічного потенціалу промисловості

масштабів розвиненості стратегічного потенціалу від виокремлених вхідних параметрів складових досліджуваного об'єкта. Тому формалізація меж розповсюдження $CYR_{\text{СПП}}$ за певним переліком відносних показників із фіксованими значеннями усіх заданих вимірів, обґрунтованих при постановці задачі, або ж абсолютних вихідних показників тощо забезпечить визначення об'єктивних взаємозалежностей із достатніми коефіцієнтами детермінації між ключовими підсистемами, блоками та компонентами нової форми організації виробництва. Зазначені процедури і рішення підвищать достовірність прогнозу макроекономічних показників та параметрів $CYR_{\text{СПП}}$, а також ймовірність їхнього досягнення.

Отже, представимо авторське обґрунтування послідовності виконання процедур із побудови схеми досягнення $CYR_{\text{СПП}}$ визначених цілей: воно передбачає здійснення процедур щодо зниження розмірності вихідних параметрів цілей шляхом розрахунку парних коефіцієнтів кореляції та визначення найбільш значимих для управління розвитком стратегічного потенціалу цілей, що здатні забезпечити досягнення надійності функціонування системи і досягнення нею мети її введення у практику господарювання. Основні доміанти побудови схеми досягнення визначеної результативності $CYR_{\text{СПП}}$ передбачають наступне:

а) формалізовані в межах системи управління блоки, функціонування яких пов'язано ресурсно-функціональними зв'язками з проектованою підсистемою, слід розглядати в контексті реалізації загальної схеми досягнення цілей;

б) при визначенні цільових функцій кожної підсистеми слід враховувати досвід розбудови багатокомпонентних систем в межах різних за рівнем складності об'єктів (наприклад, системи забезпечення енергоефективності функціонування промисловості тощо);

в) при деталізації завдань певної підсистеми нагальним є перманентне звернення й уточнення вимог (у замкненому циклі) до результативності СУР_{спп} та узгодження цілей нижчого рангу з більш високого рівня, що забезпечує не лише розмежування за пріоритетністю завдань, а й коригування масштабів розповсюдження самостійного елементу, уточнення змісту його характеристик і властивостей до сталого розвитку.

З огляду на наведене, слід визнати, що для деталізації змісту процедур із формування та визначення параметрів СУР_{спп} можна використати формалізацію процесів за наслідками побудови математичної моделі забезпечення ефективності системи. Остання розробляється за схемою досягнення цілі, в основі якої — математичний опис процесів, які відбуваються в межах багатокомпонентної системи, відтворених за використання вимірів ідентифікації її компонент. Тобто, модель досягнення цілей СУР_{спп} можна представити у вигляді формули (1):

$$МДЦ(W) = (Act, Kon(Act), \{U\}),$$

де Act — сукупність дій, що відбуваються в межах певної підсистеми; Kon — сукупність протидій, які мають місце при взаємодії з іншою підсистемою; {U} — необхідні умови для досягнення результативності; W — показник результативності управління розвитком стратегічного потенціалу.

Слід зазначити, що дія, як і протидія, можуть мати "дзеркальний характер" при реалізації відповідних етапів по досягненню цілі. Оскільки результуючі виміри дії і протидії є рівноцінними, то їх можна формалізувати за ідентичними математичними моделям (при цьому, "протидія" може також замінюватися кількісним визначенням "дії"). Звідси, моделювання змін, як наведено у попередній праці дослідників [13], у межах зазначених компонент при дослідженні може трансформуватися з математичних у концептуальні та змішані модельні вирішення (математична — ідентифікація здійснюється за допомогою математичних показників, а концептуальна — за структурою та взаємозв'язками за використання апарату логічних функцій, змішана — при застосуванні інструментарію двох попередніх методів). Поряд із цим, зазначимо, що позаяк об'єктом для моделювання є міра досягнення цілі, то при моделюванні напрямів розвитку системи управління слід визначити імовірність забезпечення умов забезпечення результативності та добору оптимального для певного виду економічної діяльності варіанту реалізації дії функціоналів із урахуванням проектної ефективності СУР_{спп} у цілому.

Отже, для практичного розв'язання задач результативності попередня побудова алгоритму досягнення проектної ефективності є обов'язковою процедурою. Визнаємо, що особливості процесу формування СУР_{спп} можна ідентифікувати за типовим складом її функціональних підсистем і, як наслідок, забезпечити комплексність управління розвитком стратегічного потенціалу за наслідками поєднання і синхронно-

го використання корелянтами технологій цільового та функціонального управління. Зазначимо, що при визначенні напрямів діяльності та змісту функціональних підсистем СУР_{спп}, а також при врахуванні їхнього взаємозв'язку з іншими підсистемами — загальними, цільовими та забезпечення управління — нами і буде формалізовано щільну матрицю тотального виконання специфічних функцій, сформованої у дослідженні СУР_{спп} в контексті досягнення надійності та органічності її функціонування (на рис. 1 нами наведено матричну блок-схему).

Функціонування цільових, функціональних, загальних та забезпечення управління підсистем СУР_{спп} виконується у відповідності до схеми перманентної розбудови та функціонування чотирьох мірної конструкції СУР_{спп}. Матричну блок-схему взаємозв'язків між базовими підсистемами наведено на рис. 1, за результатами її аналізу стає очевидним, що їхнє фронтальне поєднання як по горизонталі, так по вертикалі уможливується за рахунок ущільнення комунікаційних зв'язків. Зазначене забезпечить: а) цілеорієнтоване управління процесами формування, нарощення та використання певних груп потенціалів; б) створення і залучення резервних функціоналів задля більш дієвого впливу цільових підсистем на визначені об'єкти при опосередкованому залученні до виконання завдань важелів і регуляторів, що локалізовано у загальних, функціональних і забезпечення управління підсистемах. Все-таки, суб'єктам управління, вважає автор, слід ще на етапі проектування СУР_{спп} і визначення її цільових функціоналів здійснити розмежування за пріоритетами і групувати інструментарій, що належить до різних за природою виконання функцій підсистем, які будуть провадити діяльність у межах певної кількості блоків задля підтримки та обґрунтування оптимального складу управлінських рішень у контексті цілеорієнтованого розвитку стратегічного потенціалу.

Декомпозиція побудови функціонально-інформаційної структури СУР_{спп} візуалізована автором на рис. 2. Представлена структура і спрямованість зв'язків між підсистемами дозволяє визнати наступне: скорочення витрат і зменшення зусиль можна досягти за рахунок накопичення ефекту синергії при раціоналізації режимів використання технологій різної природи, залучення наявних резервів та можливостей по оптимізації в межах промисловості її інфраструктури у разі виконання "Блоком 1" та "Блоком 2" своїх цільових функцій.

Поряд із цим, зазначимо, що: а) розширення сфер діяльності СУР_{спп} та визначення/уточнення орієнтирів її розвитку — забезпечено цільовими функціоналами "Блоку 4" на засадах формалізації алокаційного ефекту та синергії управління; б) прискорення інноваційних процесів, модернізації та оптимізації промислового виробництва — провадиться за результатами реалізації завдань "Блоком 3" (що обумовлено виникненням ефекту синергії корегування); в) вдосконалення структури управління інформаційними потоками, використання адекватного програмного і методичного забезпечення — провадиться при одночасному виконанні функцій "Блоком 4" та "Блоком 1" (за рахунок генерування ними ефекту організаційно-економічного синергізму) (див. рис. 2).

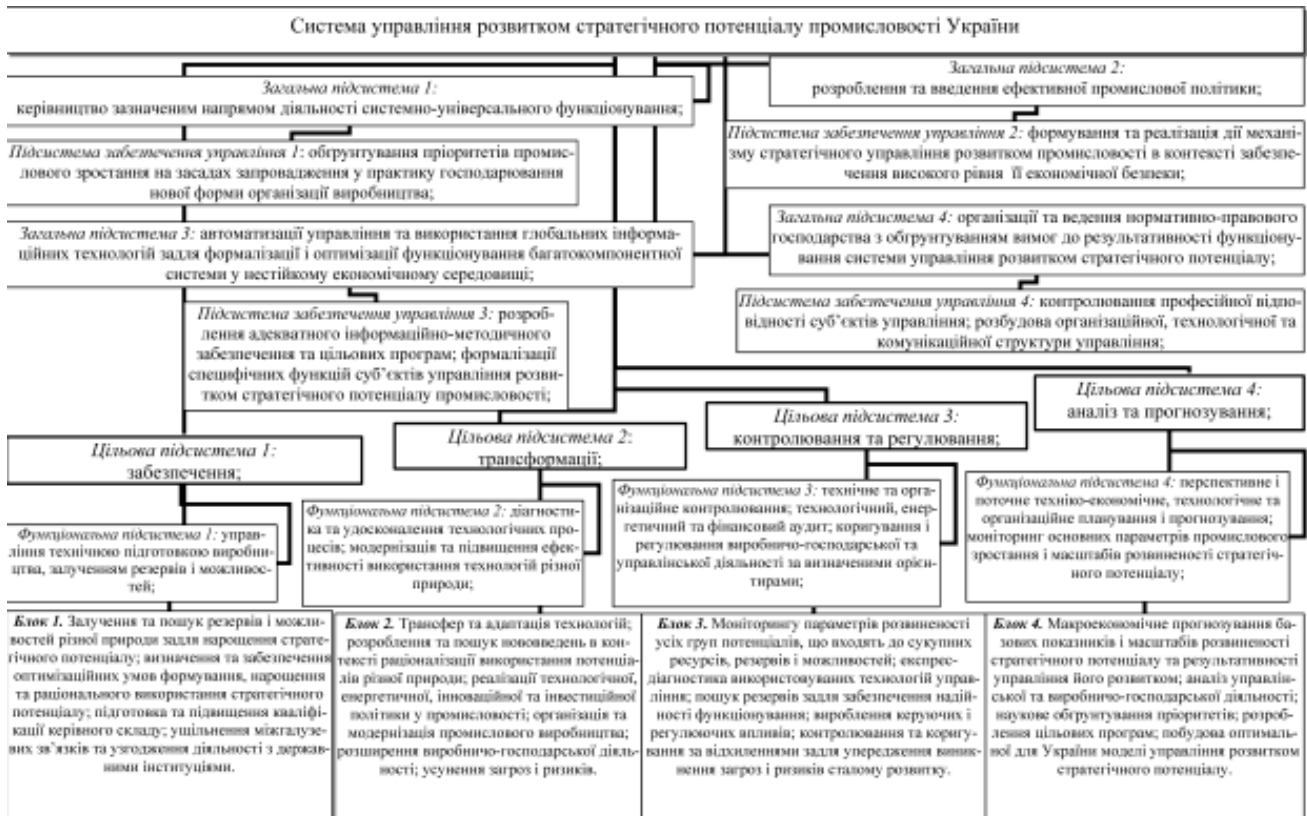

Рис. 2. Структурно-логічна схема побудови конструкції та функціонування оригінальної СУР_{сnp}

Тобто, синергійний ефект у розрізі провадження за відповідними режимами технологічного, виробничого та управлінського процесів, наповнювачем якого є енергетичний чинник формалізації певного типу системних ознак, це той ефект, який вивільняється при здійсненні виробничо-господарської діяльності промисловості по формуванню, нарощенню та використанню її стратегічного потенціалу. Отримання "слабкого" синергійного

ефекту — це той наслідок, що може мати місце і при незбалансованому функціонуванні "слабких" систем, чутливих до змін у зовнішньому середовищі (як правило, у межах видів економічної діяльності, які балансують з кризовими ознаками).

Відтак, можна стверджувати, що діяльність, обумовлена виконанням завдань "Блока 2", створює резонансний ефект у контексті упередження збурень, за якими

виникають потенційні загрози і ризики сталому розвитку.

При цьому, отримання "сильного" синергетичного ефекту обумовлює набуття у промисловості ознак стабільної готовності до змін, де нестабільність є рядовою властивістю, для якої своєрідним є: адаптивність і, як наслідок, відновлення органічності функціонування СУР_{сnp} та несуперечливість процесів із ускладнення/спрощення її структури, що й убезпечують функції "Бло-

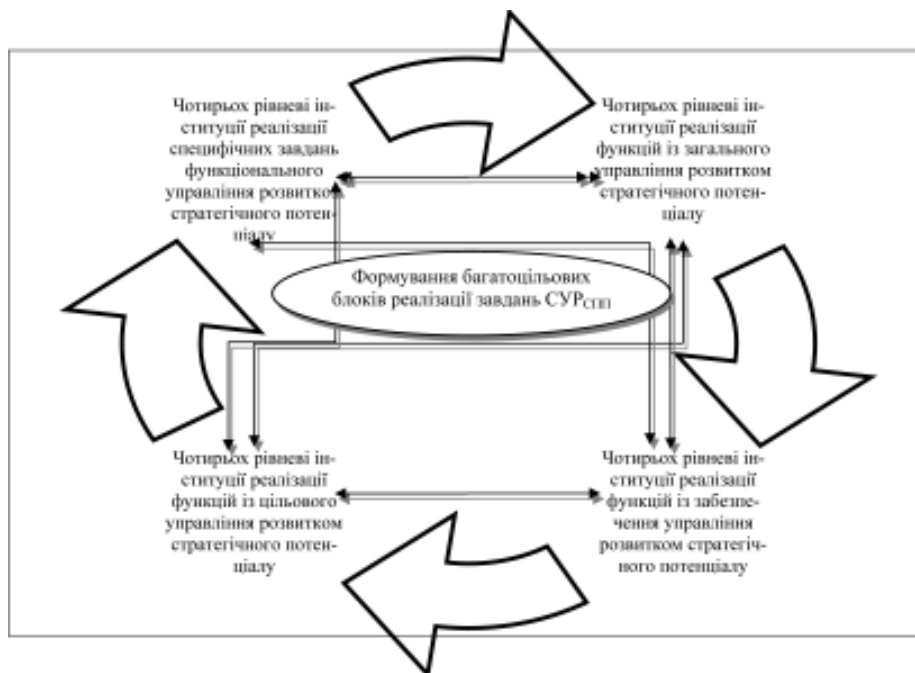

Рис. 3. Замкнений цикл управління формуванням, нарощенням та використанням стратегічного потенціалу промисловості в межах СУР_{сnp}

ка 2". Але властивості цільових підсистем об'єктивно змінюються з часом за складними нелінійними законами, тому їхнє вивчення та сприйнятливості до зовнішніх впливів СУР_{спп}, що реалізується "Блоком 3", уможливує формування організаційно-економічних умов для розробки проектів та побудови відповідних апаратів їхнього провадження у практику. Звідси, оскільки структура зв'язків між підсистемами й елементами відрізняються за силою та типом, якщо вони змінюють напрям, то втрачається дієвість контролювання — інструменту реалізації стратегії розвитку стратегічного потенціалу.

Тоді, відсутність об'єктивної інформації від "Блока 3" щодо кількісної оцінки масштабів розвиненості стратегічного потенціалу відтворює невизначеність трансформацій в межах промисловості. У цьому зв'язку, визнаємо, оскільки цілі підсистем не є однозначними та слід передбачити їхню декомпозицію (тобто здійснити багаторівневе розмежування за ієрархією), то імовірнісно стає ідентифікація певної конфліктності (наявності протиріч між цілями окремих підсистем). Тому діяльність "Блока 3" та "Блока 4" повинна забезпечувати безперервність взаємодії підсистем і відповідність визначених для них завдань — цільовим орієнтирам розвитку СУР_{спп} у контексті поступового підвищення вимог до результативності її функціонування.

Звідси, наведений процес виконання прямих і обернених завдань формування та реалізації дії формалізованої у дослідженні СУР_{спп} можна представити у вигляді схеми, візуалізованої авторами на рис. 3.

Крім зазначеного, вважаємо за доцільне здійснити й ідентифікацію змісту процедур із усунення деструктивного зовнішнього впливу та формування у системи здатності до адаптації, а у разі необхідності — до зміни структури і цільової орієнтації її поведінки, що забезпечено виконанням функцій, передбачених у "Блоці 3", за наслідками яких імовірно до запровадження є оптимальна для певного виду економічної діяльності політика регенерації виробничо-економічних сис-

Рис. 4. Ідентифікація сумісності завдань цільових підсистем, формалізованих у межах СУРСПП, що обумовлена існуванням алокаційних закономірностей при чотирьохвимірному поєднанні дії їхніх функціоналів

тем (при реалізації функціоналів "Блоком 2"). Проведення останньої дозволить посилювати резистентні властивості СУР_{спп} чи нівелювати деструктивний вплив, за рахунок: трансформації параметрів і масштабів діяльності самої системи управління; генерування певного типу реакції на перетворення, які відбуваються в економічній системі держави; реалізації процесів, які обумовлюють гарантоване згладження реальних збурень/відхилень. При цьому, невідповідність режимів, що виникли в окремій підсистемі, повинні усуватися ре-

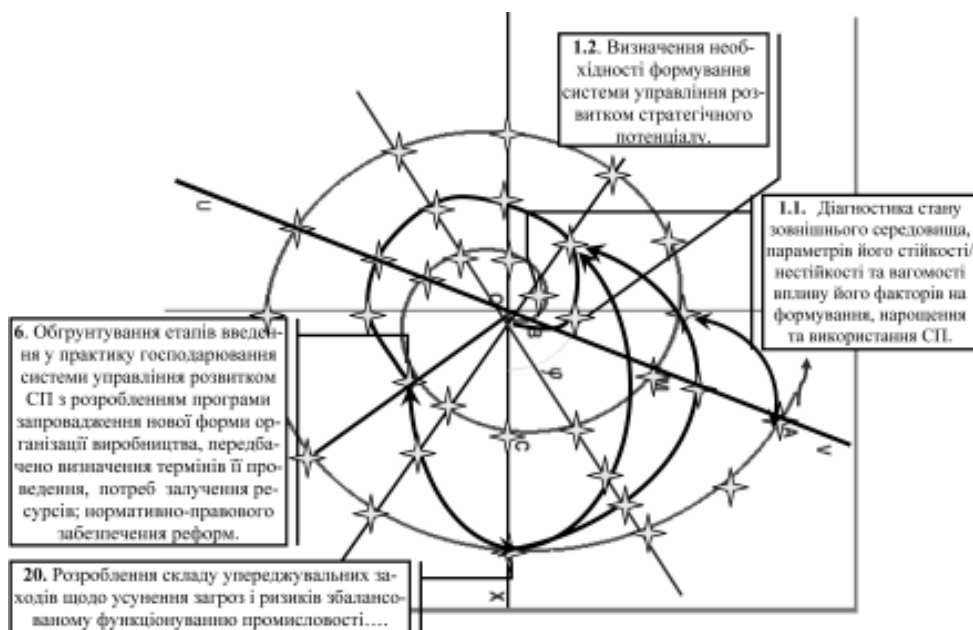

Рис. 5. Базова схема циклічно-спіральної орієнтації процесу формування та реалізації дії СУР_{спп} в умовах ресурсних обмежень

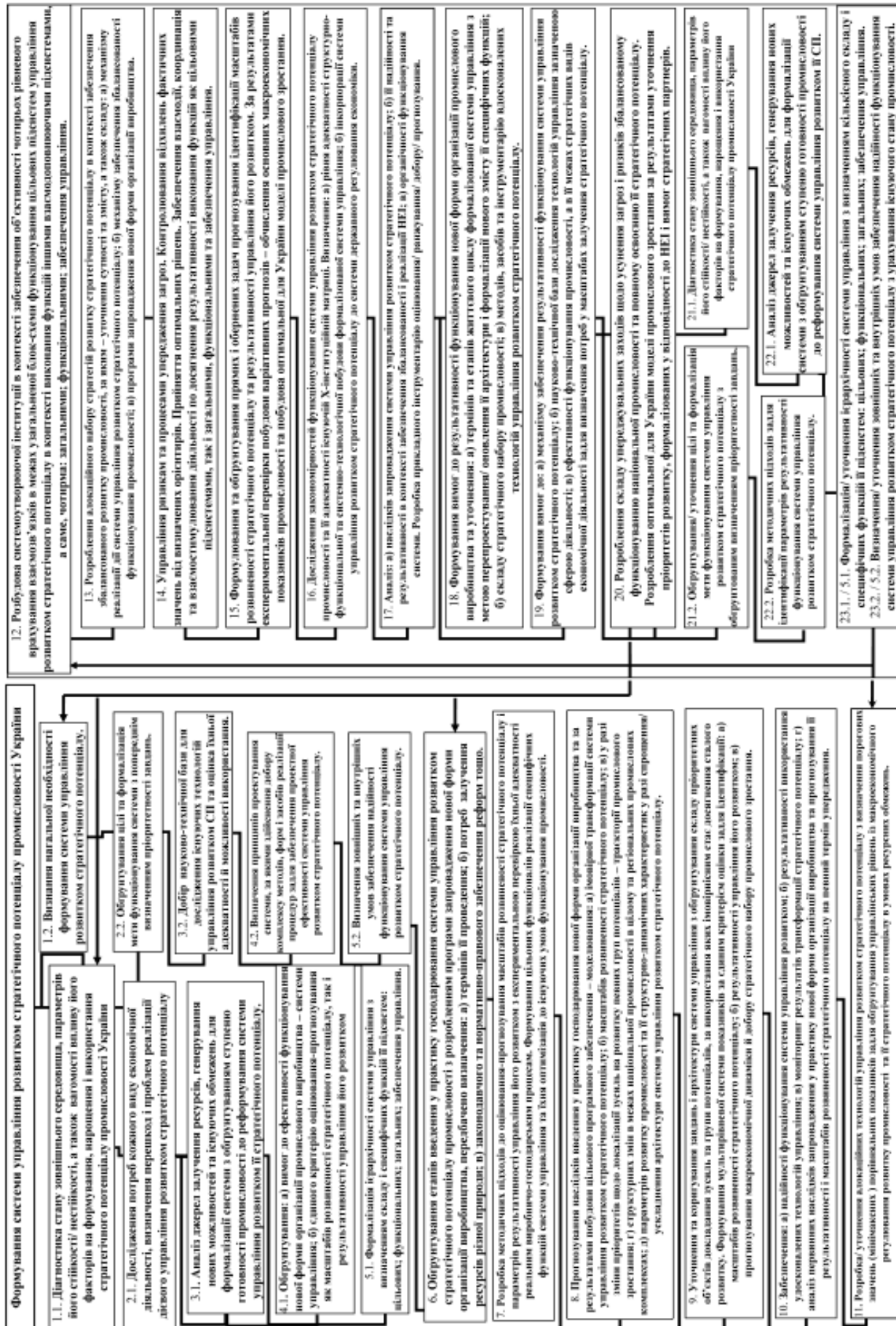

Рис. 6. Визначення етапів формування системи управління розвитком стратегічного потенціалу промисловості та їхнього змісту в контексті реалізації базових положень циклічно-спіральної концепції розбудови

зультативністю функціонування іншої.

Отже, можна запропонувати до використання схеми фронтального накопичення надійності функціонування СУР_{спп}, що обумовлене чотирьох вимірним поєднанням елементів та зв'язків між самостійними цільовими підсистемами (наведено на рис. 4). Відтворення приведеної схеми реалізації завдань у межах СУР_{спп} дозволяє суб'єктам управління провадити діяльність щодо формалізації: а) певної природи специфічних ознак надійності функціонування промисловості та її галузей; б) ключових компетенцій у реальному секторі економіки до раціоналізації використання його стратегічного потенціалу за рахунок використання алокаційних технологій; в) оптимальної для України конфігурації архітектури системи управління розвитком стратегічного потенціалу, введення якої забезпечує, за наслідками диференціації за рівнем реальних загроз і ризиків, досягти затування зовнішніх негативних векторів.

Відтак, реалізація системно-комплексного, структурно-інформаційного, ресурсно-функціонального та об'єктно-цільового підходів до формування системи управління розвитком стратегічного потенціалу, що здійснена автором замкнутим спіральним циклом забезпечення результативності (бінарний спіральний варіант перевірки адекватності процесу формування СУР_{спп} представлено автором на рис. 5), генерує виникнення/отримання додаткового (синергетичного) ефекту, інтегруючого за рахунок поєднання результатів нарощення і раціонального використання усіх груп (або пріоритетних на певному історичному етапі розвитку для промисловості) стратегічного потенціалу, у контексті досягнення цільового орієнту промислового зростання при заощадженні суспільно необхідного часу, а також ресурсів, резервів і можливостей різної природи з метою запровадження у практику господарювання результативних схем макроекономічного регулювання економіки України.

У межах даного дослідження доцільним вбачається здійснити деталізацію процедур із формування системи управління, за якою привести їхній зміст за кожною фазою розбудови СУР_{спп} та умови переходу з одного до іншого замкнутого циклу її формування.

Таким чином, для проектування СУР_{спп} нами застосовано традиційні методи аналітичного моделювання, а для нестійких її підсистем — статистичні методи ідентифікації щільності взаємозв'язків та випадкових процесів. При визначенні етапів формування СУР_{спп} нами здійснено формалізацію моделей, які враховують наступні якості багатокомпонентної системи, а саме: нестаціонарність виміру та непередбачуваність поведінки; здатність до адаптації; протистояння руйнівним тенденціям, альтернативної поведінки, змін власної структури; спрямованість до цільовизначення і самовідновлення. Таким чином, можна стверджувати наступне: нами сформовано СУР_{спп}, діяльність якої не порушує взаємозв'язки та відносини між її видами економічної діяльності, а підтверджує нерозривну єдність промисловості із зовнішнім середовищем, у взаємозв'язках з яким вона виявляє цілісність, доповнюючи ви-

робничо-господарську діяльність цільовим характером. Зазначене і забезпечує цілеспрямоване функціонування та подальше розширення сфери використання принципів структурно-інформаційного й системного підходу до підвищення рівня результативності СУР_{спп}.

Визнаємо, що за авторським обґрунтуванням, СУР_{спп} представляє собою сукупність синергетично пов'язаних складових, структурованих у чотирьох вимірному просторі взаємозв'язків при узгодженій реалізації відповідних функцій, які виконуються її підсистемами за рахунок залучення взаємопов'язаних механізмів, процесів і управлінських дій шляхом застосування адекватних методів, засобів та реалізації заходів економічного, наукового, техніко-технологічного та організаційного характеру, що спрямовані на формування, нарощення і раціональне використання стратегічного потенціалу промисловості України.

Слід зазначити, що в межах, визначених доцільними для застосування механізмів, нами передбачено розробку мультирівневої системи порівняльних показників, обґрунтування критеріїв, добір принципів та розробку адекватних методичних підходів до оцінювання-прогнозування масштабів розвиненості стратегічного потенціалу та параметрів результативності управління його розвитком, економічну сутність яких буде деталізовано у подальших розробках.

Отже, нами визнано об'єктивним наступне твердження: методологічне прирощення знань щодо формування і реалізації дії СУР_{спп} з опорою на використання принципів, передбачених усталеними положеннями теорій систем та структурно-інформаційної надійності функціонування складних систем із урахуванням синергетичних можливостей трактування цільових функціоналів, залучених до складу її домінант, сумніву не підлягає. Здійснене дослідження свідчить: синергетичні аспекти отримання додаткового ефекту можна розглядати як метод ідентифікації масштабів розвиненості стратегічного потенціалу з прогнозування його можливостей і резервів та експериментуванням із вимірами реальності, що існує в межах реального сектору економіки України.

ВИСНОВКИ ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ЗАЗНАЧЕНІЙ ПРОБЛЕМАТИЦІ

У відповідності до наведених трактувань та деталізації розробок, можна визнати, що у подальших системних дослідженнях слід означити вагомість дій корелятив на збалансованість функціонування промисловості. Оскільки нагальним є передбачити формування таких умов, коли суб'єкт регулювання процесів із формування, нарощення та використання сукупних можливостей, ресурсів і резервів повинен мати універсальні та досконалі практичні навички, за якими імовірнісним є продукування рецептів розв'язання проблем із управління розвитком стратегічного потенціалу. Звідси корелят зможе не лише у повному обсязі керувати нелінійною ситуацією, а й сама нелінійна ситуація запропонує варіанти відповіді (орієнтири, дії, методи, прогнозні оцінки).

Таким чином, змінюється змістовність функцій суб'єкта управління, якщо він цього навіть і не усвідомлює. Тому він буде зобов'язаним: а) використовувати синергетичний підхід до формування та запровадження у практику господарювання оригінальної СУР_{спп}; б) забезпечувати розвиток нестандартної свідомості щодо світобачення органічності функціонування та еволюції СУР_{спп}. Оскільки формалізована система управління постає з новими властивостями — в якості гнучкої, відкритої, багатозначної макросистеми, яка генерує регулюючі дії, рішення, впливи, які ґрунтуються на притаманних національній свідомості здібностях, сформованих протягом історичного періоду розбудови стратегічного потенціалу реального сектору української економіки.

Підсумовуючи вище зазначене, у авторів статті виникла нагальна необхідність системного розв'язання науково-прикладної проблеми щодо забезпечення результативності функціонування СУР_{спп}, вирішення якої стало реальним за наслідками побудови структурно-логічної схеми формування нової форми організації промислового виробництва. Остання, як вважають автори статті, буде виконуватися у замкненому спіральному циклі послідовного запровадження у практику господарювання двадцяти трьох ланок/фаз (при відсутності достатньої міри результативності — повернення до XI чи VI або ж до I фази) за наслідками реалізації теоретико-концептуальної, методологічної та діагностичної компоненти задля дієвого виконання функцій із прогнозування, регулювання і контролювання, адаптації багатокомпонентної системи управління розвитком стратегічного потенціалу промисловості України (наведено на рис. 6).

Література:

1. Алимов О.М. Стратегічний потенціал — сукупні можливості національної економіки по досягненню цілей збалансованого розвитку / Алимов О.М., Микитенко В.В. // Продуктивні сили України: науково-теоретичний економічний журнал. — К.: РВПС України НАН України, 2006. — № 1. — С. 135—151.
2. Макросистемна еволюція української економіки: монографія / Данилишин Б.М., Микитенко В.В. — У 2-х т. — Т. 2. — К.: РВПС України НАН України, Вид-во ЗАТ "Нічлава", 2008. — 210 с.
3. Потенціал національної промисловості: цілі та механізми ефективного розвитку: монографія / [Кіндзерський Ю.В., Микитенко В.В., Якубовський М.М. та ін.]; за ред. канд. екон. наук Ю.В. Кіндзерського; НАН України; Ін-т економіки та прогнозування НАН України. — К.: Вид-во ЗАТ "Нічлава", 2009. — 928 с.
4. Милованов В.П. Неравновесные социально-экономические системы: синергетика и самоорганизация: монография / Милованов В.П. — Москва: Изд-во УРСС, 2004. — 264 с.
5. Стратегічний потенціал продуктивних сил регіонів України: монографія / [Алимов О.М., Бандур С.І., Дейнеко Л.В., Микитенко В.В. та ін.] / За ред. академіка НАНУ, д.е.н., проф. Б.М. Данилишина. — К.: РВПС України НАН України, 2009. — 424 с.
6. Микитенко В.В. Організаційно-економічна паліт-

ра сучасних умов варіативності трансформаційних змін у межах продуктивних сил / В.В. Микитенко, В.Ю. Худолей // Вісник МНТУ. Серія економіка. Збірник наукових праць. — Київ: Вид-во МНТУ МОМолодьспорту України, 2012. — № 3 (7). — С. 5—16.

7. Демешок О.О. Економічна безпека промисловості: цільовий функціонал та технології управління: монографія / Микитенко В.В., Демешок О.О. / За науковою редакцією д.е.н., проф. Микитенко В.В. — Київ: ДУ "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України", МНТУ ім. академіка Юрія Бугая МОМолодьспорту України, 2012. — 650 с.

8. Шкарлет С.М. Формування стратегії сталого розвитку економіки України бінарного типу / Микитенко В.В., Шкарлет С.М. // Економіст: науковий та громадсько-політичний журнал, 2012. — № 1. — Науководослідний центр інновацій та конкурентоспроможності, ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України". — К., 2012. — С. 7—16.

9. Національна парадигма сталого розвитку України: препринт. / [О.М. Алимов, І.К. Бистряков, В.В. Микитенко, М.А. Хвесик та ін.] / За заг. ред. д.т.н., проф. заслуженого діяча науки і техніки України Б.Є. Патона. — К.: Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України", 2012. — 72 с.

10. Микитенко В.В. Коридори еволюції української економіки та інкорпорація зовнішньоекономічних впливів при прогнозуванні траєкторії її розвитку / Микитенко В.В. // Економічний вісник Донбасу: науково-виробничий журнал. — № 4 (14). — 2008. — С. 52—69.

11. Микитенко В.В. Ресурсно-функціональне забезпечення цільових орієнтирів розвитку національної промисловості / Ю.В. Лимич, В.В. Микитенко // Український соціум: наука — освіта — виробництво: збірник наукових праць. / [О.М. Алимов, С.М. Шкарлет, Є.В. Хлобистов, В.Ю., Худолей та ін.]; за науковою ред. д.е.н., проф. В.В. Микитенко. — Вип. 3. — Київ, МНТУ ім. акад. Ю. Бугая та НДІ Сталого розвитку та природокористування, Вид-во ПП Вишемирський В.С., 2012. — С. 118—130.

12. Демешок О.О. Прогнозно-аналітична оцінка стратегічного потенціалу економіки та її несприйнятливості деструктивним впливам / О.О. Демешок, Н.Б. Кирич // Стратегія розвитку України (економіка, соціологія, право): науковий журнал. — Вип. 1—2. — К.: Національний авіаційний університет МОН України, Вид-во НАУ МОН України, 2009. — С. 82—91.

13. Демешок О.О. Об'єкти докладання зусиль для реалізації стратегії макросистемної трансформації виробничо-економічних систем за етапами їхнього життєвого циклу / Демешок О.О. // Соціально-економічний розвиток регіонів в контексті міжнародної інтеграції: зб. наук. праць. — Херсон: ХНТУ МОМолодьспорту України, Вид-во ПП Вишемирський В.С., 2011. — С. 51—63.
Стаття надійшла до редакції 17.10.2012 р.